

fondens midler ikke må være anbragt i arbejdsgiverens virksomhed, medmindre der er stillet fuld pantessikkerhed for kapitalen, f. eks. i form af pant i fast ejendom inden for ejendomsværdien. Hvis arbejdsgiveren er et aktieselskab, må fondskapitalen ikke være anbragt i aktier i det pågældende selskab.

Motiveringen for renteforsikringslovens § 21 har navnlig været, at bestemmelsen medfører en tilskyndelse for arbejdsgivere til at foretage henlæggelser til sociale fonds, der oprettes i forbindelse med en udbyttedelingsordning. Bestemmelsen kan derfor ses i sammenhæng med lov nr. 131 af 16. april 1957 om fremme af udbyttedeling. Det ved denne lov oprettede udbyttedelingsnavn har med henblik på en øget tilskyndelse til udbyttedeling gennem oprettelse af sociale fonds foreslået de omtalte regler i renteforsikringsloven ændret, således at der *dels* indføres adgang til at fratække engangsbidrag fuldt ud ved indkomstopgørelsen for betalingsåret, *dels* åbnes mulighed for at anbringe fondsmidlerne i den pågældende virksomhed.

Hvad angår spørgsmålet om fuld fradragsret i betalingsåret for engangsbidrag, kan henvises til bemærkningerne til forslaget § 23. De samme grunde, som taler for at ophæve den nugældende afskrivningsregel i renteforsikringslovens § 2, stk. 2, vedrørende engangsbidrag til en pensionsordning, kan anføres til støtte for en tilsvarende ændring med hensyn til engangsbidrag til en hjælpe- og understøttelsesfond.

I spørgsmålet om mulighed for anbringelse af fondsmidler i den pågældende virksomhed gør sig forskellige, delvis modstridende, hensyn gældende.

For fonds, hvis formål er at yde understøttelse til fratrådte arbejdstagere eller til afdøde arbejdstageres efterladte ægtefælle eller børn, må det som følge af det pensionslignende formål forekomme rigtigst, at der fastsættes tilsvarende retningslinjer med hensyn til betryggende anbringelse af midlerne, som gælder for de af tilsynsloven omfattede pensionskasser. Til støtte herfor kan også anføres, at hvis der kom til at gælde mere liberale anbringelsesregler for sådanne pensionslignende understøttelsesfonds end for egentlige pensionsordninger, kunne dette i nogle tilfælde gøre det mere tilløkkende at oprette understøttelsesfonds end pensionsordninger, og dermed hæmme udbredelsen af pensionsordninger.

For hjælpe- og understøttelsesfonds, hvis formål ikke har pensionslignende karakter, men som f. eks. har til formål at yde hjælp til uddannelse, sygehjælp, tilskud til ferieophold eller lignende, er der ikke

samme trang til at kræve midlerne udskilt fra virksomheden og anbragt på en nærmere foreskrevet måde. Her kan hensynet til udbyttedelingstanken tværtimod tale for, at man tillader anbringelse af fondsmidlerne i den pågældende virksomhed for derved at give de arbejdstagere, til fordel for hvem fonden er oprettet, en øget interesse i virksomhedens økonomi.

Af disse grunde har man fundet det rigtigst, at der fremtidig kommer til at gælde forskellige regler for henholdsvis understøttelsesfonds med pensionslignende formål og andre fonds. I nærværende lovforslag har man alene medtaget regler om de pensionslignende fonds, idet bestemmelser om de andre fonds ikke har naturlig sammenhæng med beskatningsreglerne for pensionsordninger og lignende. For så vidt angår de øvrige fonds kan henvises til det samtidig fremsatte forslag til ændring af ligningsloven.

Om de enkelte bestemmelser i § 52 bemærkes:

ad stk. 1.

I overensstemmelse med foranstående er det forudsat, at den nugældende afskrivningsregel vedrørende engangsbidrag ophæves, således at et bidrag kan fratrækkes fuldt ud i indkomsten for betalingsåret, dog kun inden for de grænser, der fremgår af stk. 5.

ad stk. 2.

Der er her foretaget en afgrænsning af, hvilke formål der i denne forbindelse kan anses for pensionslignende. Samtidig er det foreskrevet, at en fond af denne art ikke må have andre formål, idet der ikke bør være mulighed for sammenblanding med de fonds, der omfattes af forslaget til en ændring af ligningsloven.

Ved bestemmelsens udformning har man til dels fulgt andre synspunkter end for de af forslaget afsnit I omfattede pensionsordninger. I afsnit I har man knyttet reglerne om egenpension til den pågældendes alder (60 år) eller eventuelle invaliditet, således at det er uden skatte- eller afgiftsmæssig betydning, om en arbejdstager fortsat er ansat i den pågældende virksomhed, når pensionsmidlerne udbetales. Her, hvor talen er om understøttelse, har man imidlertid fundet det mere hensigtsmæssigt at lade afgrænsningen af „alderspensionslignende“ understøttelser i forhold til andre former for understøttelse til arbejdstagere bero alene på, om den pågældende arbejdstager er fratrådt. Når der ydes beløb fra en fond til en fratrådt arbejdstager, som